
Spelenderwijs achterstanden te lijf

Enkele basisscholen en peuterspeelzalen in de gemeente Huizen werken succesvol samen aan het bestrijden van achterstanden bij peuters en kleuters.

De instellingen gebruiken daarvoor het speciaal ontwikkelde programma *SpelenderWijs*. Het programma is gericht op twee doelgroepen: autochtone peuters en kleuters in achterstandssituaties die het Nederlands nog heel beperkt gebruiken, en allochtone peuters en kleuters met een andere moedertaal. Door het geven van extra aandacht aan taal- en begripontwikkeling probeert het programma iets te doen aan de taalproblemen in deze groepen. Het verbeteren van de interacties tussen de leraar c.q. de leidster en de kinderen staat centraal. Tijdens de trainingen van de schoolbegeleidingsdienst leren de volwassenen gebruik te maken van verschillende ge-

sprekstechnieken. De leraar of leidster speelt in een kleine groep met de kinderen mee en biedt hen begrippen aan om de onderlinge communicatie te bevorderen. Daaraan voorafgaand heeft zij aan de hand van observaties, gesprekken met de kinderen en toetsuitslagen een schatting gemaakt van het taal- en ontwikkelingsniveau van elk kind. *SpelenderWijs* zit inhoudelijk goed in elkaar. Sterke kanten zijn onder meer de aandacht voor specifieke leerkrachtvaardigheden, de interactieve taalbegeleiding en -stimulering, het systematisch volgen van de taalontwikkeling van de kinderen door observaties, en het stelselmatig toetsen van peuters en kleuters. Maar, het

programma is nog duidelijk in ontwikkeling. Zo is er verbetering aan te brengen bij de aspecten ouderbetrokkenheid en samenwerking tussen peuterspeelzalen en basisscholen. Voorts dient een nazorg- en vervolgtraject voor de leidsters georganiseerd te worden. Kwetsbare onderdelen zijn onder meer het draagvlak bij de betrokkenen, groepsgrootte, bezetting en de doorgaande leerlijn. / **Jannette de Jong-Heeringa**

J.L. de Jong-Heeringa, Het programma SpelenderWijs: implementatie en analyse in de gemeente Huizen [lpc-kortlopend onderwijsonderzoek op verzoek van het veld]. GION, Groningen, 2004.
